مردم سالاری

حاکمیت حق مردم است

ولادت حضرت امام محمدباقر(ع) مبارک باد

پنجشنبه ۱۴ بهمن ۱۴۰۰ - ۱ رجب ۱۴۴۳ - ۳ فوریه ۲۰۲۲ - سال بیست‌ویکم - شماره ۵۶۴۶ - ۸ صفحه - ۵۰۰۰ تومان

آیت‌الله سیستانی:
فقدان حضرت آیت‌الله صافی خسارتی عظیم است

صفحه ۲

رئیس سازمان انرژی اتمی:
امروز فناوری هسته‌ای یک پیشران برای توسعه کشور است

صفحه ۲

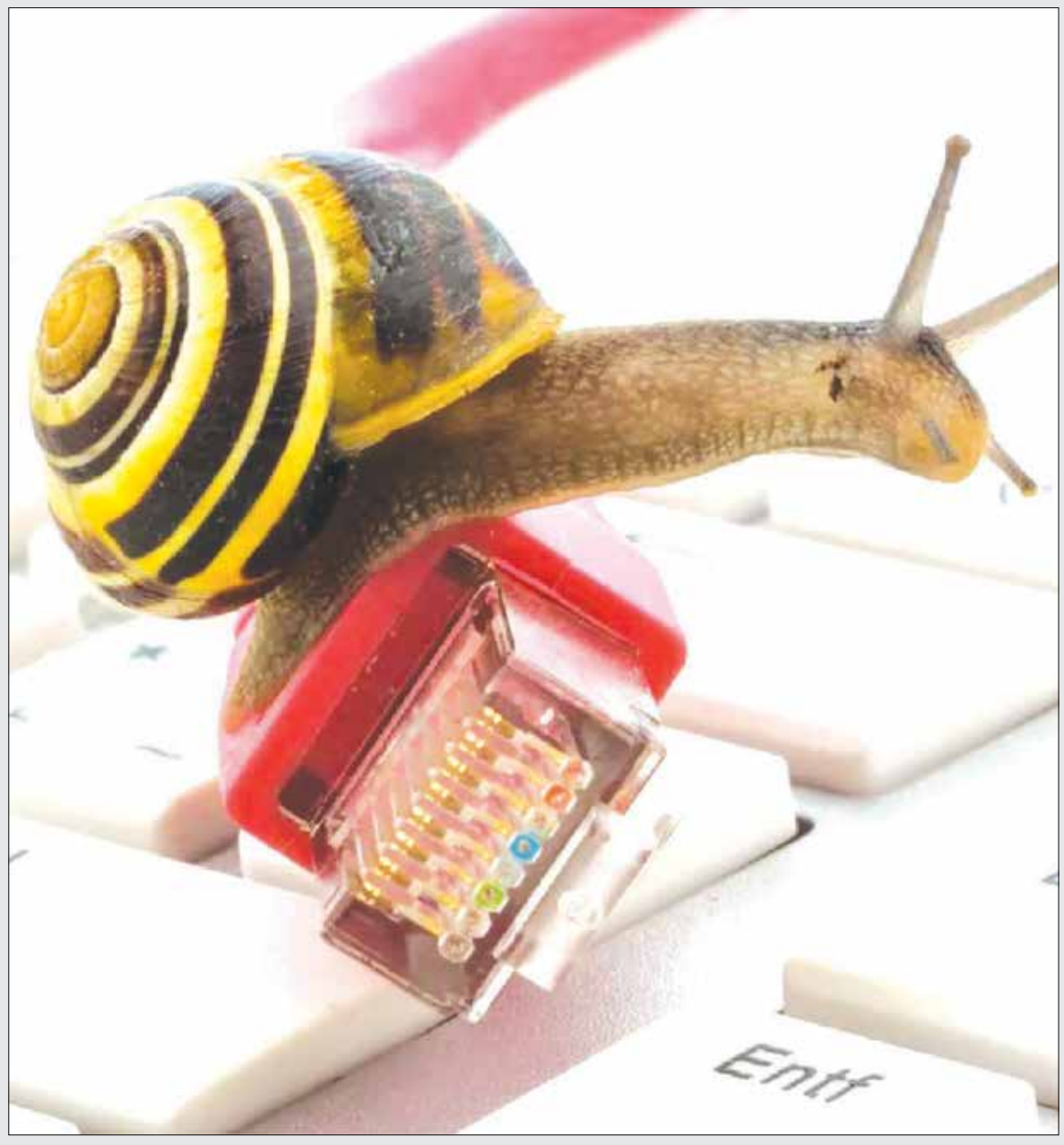

آمارسازی برای عادی جلوه دادن سرعت اینترنت
سقوط رتبه ایران در اینترنت

صفحه ۳

باز هم دستور رئیس جمهور در جلسه ستاد هماهنگی اقتصادی دولت برای کنترل قیمت‌ها!
مدیریت دستوری رئیسی مانع از رشد قیمت‌ها نشد

صفحه ۲

وزیر بهداشت اعلام کرد
رعایت پروتکل‌های بهداشتی فقط ۵۰ درصد

صفحه ۳

کشف ۱۰ هزار میلیارد ریالی کالای قاچاق در یک ماه اخیر

صفحه ۳

رشد ۶۰ درصدی قیمت برنج در یک سال

روند قیمت کالاهای اساسی طی یک سال گذشته علیرغم وعده‌های مسئولان افزایشی بوده، به گونه‌ای که در آذر ۱۴۰۰ نسبت به آذر ۹۹، قیمت برنج ایرانی ۶۰ درصد، شکر ۷۶ درصد و گوشت ۴۱ درصد افزایش یافته است. روند قیمت کالاهای اساسی طی یک سال گذشته علیرغم وعده‌های مکرر مسئولان همچنان افزایشی بوده، به شکلی که موجب کاهش تقاضا به ویژه در اقلامی همچون گوشت و برنج شده است. در این بین، بررسی آمار ارائه شده...

صفحه ۴

پیشنهاد مذاکره آمریکا به روسیه

گروه بین الملل - مهدی یزدی: روزنامه ال پائیس در یک گزارش اختصاصی با اشاره به تشدید تنش میان روسیه و غرب بر سر اوکراین و مذاکرات پیشین میان دو طرف، نوشت که آمریکا و ناتو به روسیه پیشنهاد خلع سلاح هسته‌ای منطقه اروپای شرقی را داده‌اند. این روزنامه اسپانیایی با استناد به دو سند محرمانه‌ای که چهارشنبه گذشته توسط واشنگتن و ناتو به مسکو فرستاده شده و این رسانه به آنها دسترسی داشته است، نوشت...

صفحه ۷

در سومین جلسه رسیدگی به دادگاه چعب مطرح شد
دیدار عناصر گروهک «حرکة النضال» با سران عربستان در پوشش حج

صفحه ۲

سرمقاله

فرجام برجام چه خواهد شد!؟

منصور انصاری

فرجام برجام چه خواهد شد!؟ این پرسشی است که دلسوزان کشور و آنان که دل در گرو سرنوشت این آب و خاک دارند و نگران معیشت و وضعیت دشوار زندگی مردم هستند مداوم به آن فکر می‌کنند، از خود می‌پرسند و در جستجوی پاسخی برای جدال طاقت فرسای دیپلماسی گفت‌وگوهای وین هستند.

دغدغه‌مندان کشور می‌خواهند بدانند بلاخره این دیپلماسی به چه طریق و شیوه‌ای به سرانجامی دلخواه که ضامن منافع ملی است می‌رسد؟ قبول چه شرایطی منطبق با واقعیت شرایط کنونی و دیپلماسی جهانی است؟ و از خود سوال می‌کنند چه اشتباهی ممکن است وضعیتی دشوارتر از آنچه برای مردم و کشور به وجود آمده را فراهم سازد و دشواری آن را افزون خواهد ساخت؟!

دلسوزان کشور، صاحب نظران، سیاستمداران داخل و خارج مؤلفه‌های قدرت، بسیاری از فعالان سیاسی و اجتماعی چه با موضع سیاسی موافق حکمرانی یا مخالف نگرانند و می‌پرسند برای برون رفت از این مخمصه چه باید کرد؟ به عبارتی عریان، هیچ سیاستمدار یا حتی مردم در لایه‌ها و طبقات مختلف اجتماعی به راحتی از کنار این موضوع نمی‌گذرند، یعنی فرجام برجام به ک برآمد ملی انکارناپذیر رسیده و تبدیل به مساله‌ای همگانی برای تمامی جناح‌های سیاسی چه در داخل و چه خارج از کشور شده است و هرکدام به اشکال مختلف و از منظرهای متفاوت یا متضاد به آن می‌پردازند و اظهارنظر می‌کنند.

شاهد بودیم در راس تصمیم‌گیری‌ها بحث تعامل با دشمن نه الزاما و ضرورتا، بلکه به عنوان یک شیوهٔ دیپلماسی در شرایط حاد کنونی نیز مورد اشاره قرار گرفته است، در این شرایط اگر چنین موضوع همگانی در قالب اعمال قدرت از سوی دولت و شاکله مؤلفه‌های قدرت، یک سره نشود و مجلس هم بدون بررسی و پژوهش بر مبنای اصول جامعه‌شناسی سیاسی وارد بحث فرجام و تعیین تکلیف برای آن نشود؛ لامحاله موضوع همه‌پرسی به میان می‌آید یعنی باید تعیین تکلیف را به رای و نظر مردم سپرد.

از سویی دیگر، عده‌ای که گمان دارند صاحب مردم هستند و از جانب آنان و زندگیشان دارای اختیارات تام و تمام می‌باشند؛ پس از بحث و گفت‌وگو و چه بسا فشار به دولت و وزیر امورخارجه و هیات مذاکره‌کننده برای عمل به آنچه که آنان فکر می‌کنند درست است، یعنی واژگون کردن میز مذاکره ا برای خروج از برجام به نتیجه نمی‌رسند با نامه‌نگاری و ایجاد فشار و فضاسازی این هدف را دنبال می‌کنند.

کسانی که پیش از این خود در صحنه اصلی مذاکره بوده‌اند و بجز تعلل و اطاله گفت‌وگوها و طرح آرمان‌های شعاری دستاوردی نداشته‌اند؛ خوش خیالانه برای متوقف کردن این دور از گفت‌وگوها به هر دری می‌زنند، مذاکراتی که در این مقطع گفته می‌شود به نتایجی، گرچه نه آنچنان مطلوب دست یافته و یا ممکن است دست یابد و در کنار این نتایج و به ناگزیر مذاکره مستقیم با آمریکا پیش آمده است، اینان بی آنکه نگران شکست در مذاکرات و احاله آن به شورای امنیت سازمان ملل باشند، می‌گویند اگر موضوع به شورای امنیت ارجاع شود اتفاقی نخواهد افتاد و بر این باور هستند که توقف مذاکرات و خروج ایران از این دور از گفت‌وگوها؛ بر عدم دسترسی حداکثری به خواسته‌های جمهوری اسلامی ترجیح دارد زیرا در نهایت با طرح موضوع ایران در سازمان ملل متحد توسط دو کشور چین و روسیه وتو می‌شود.

در عین حال توضیح نمی‌دهند که اگر وتو نشد مسئولیت خسارت مصوبات شورای امنیت سازمان ملل و تشدید تحریم‌ها و محدودیت‌های بیشتر بر عهدهٔ چه کسانی است. آنها که در دولت نیستند و روسای دولت سایه به شمار می‌روند، چگونه می‌توانند به کمک دولتی بیایند که ادعا می‌کنند از جنس خودشان است، چگونه می‌توانند مشکلات عدیدهٔ حاصل از تحریم‌های موجود و تشدید آنها در صورت شکست مذاکرات وین را حل کنند!؟

از طرفی نیز نمی‌گویند اگر بر فرض چین یا روسیه ا یکی از آنها اقدام به وتو مصوبات شورای امنیت سازمان ملل متحد کرد، در مقابل چه چیزهایی و با چه قیمتی مطالبه خواهد شد!؟

مدعیان دارای قیمومیت مردم و کلیه جناح‌های سیاسی بجز جناح خود که اینک در انزوا هم قرار گرفته اند تنها اظهارنظر نمی‌کنند بلکه در قالب یک دولت در سایه آنچه که خود می‌گویند، به واسطه اهرم‌هایی که دارند توام با اظهارات و نظراتشان اقداماتی نیز در جهت دشوار کردن دستیابی به نتیجه در گفت‌وگوهای برجام را دنبال می‌کنند. این در حالی است که این مبحث از حوزهٔ مناسبات دیپلماتیک متداول عبور کرده است و به ک بحث در راستای منافع ملی و همگانی تبدیل شده و به واقع اینان نمی‌توانند نمایندگان منافع ملی مردم ایران باشند. اگر چه باید گفت به همین دلیل ملی شدن موضوع مذاکرات وین لا محاله به این یا آن صورت یعنی کم یا بیش مطاوب یا نامطلوب مسیرخود را طی خواهد کرد.

یادداشت

نقش روابط عمومی در توسعه پایدار محیط زیست

فرامرز پریزی*

روابط عمومی چه نقشی در توسعه پایدار و حفاظت از محیط زیست دارد؟ این سوالی است که شاید ذهن بسیاری از ما را به خود مشغول داشته است و در پاسخ به آن ابتدا باید دانست که توسعه پایدار مبتنی بر حفظ محیط زیست چیست سپس بررسی کرد که نقش روابط عمومی در این عرصه چیست.

برای درک بهتر از توسعه پایدار مبتنی بر حفظ محیط زیست شاید اولین مساله‌ای که توجه ما را به خود جلب می‌کند عرصه سیاست سبز است که جدیدترین حوزه‌ای است که امروزه در زمینه حفظ محیط زیست و تغییرات اقلیمی مورد بحث قرار می‌گیرد. سیاست سبز از نیمه دهه ۱۹۷۰ به بعد در بسیاری از کشورها به عنوان یک نیروی سیاسی چشمگیر ظهور کرد اگرچه بین آن و محیط زیست گرایی تفاوت‌هایی وجود دارد. به طور کلی محیط زیست گرایان ساختارهای سیاسی، اجتماعی، اقتصادی، و هنجاری عرصه سیاست جهانی را قبول داشته و تلاش دارند تا مشکلات زیست محیطی را درون این ساختارها اصلاح کرده و بهبود بخشند. این در حالی است که عرصه سیاست سبز آن ساختارها را ریشه اصلی بحران‌های زیست محیطی می‌داند و ادعا می‌کند که این ساختارها را باید به چالش کشید و فراسوی آنها گام برداشت.(برچیل و همکاران، ۱۳۹۳: ۳۳۸-۳۳۷)

از همین‌رو است که درخصوص سیاست سبز نظریات بسیار گسترده‌ای وجود دارد به طوری که در عرصه روابط بین‌الملل اکرسلی بوم محوری را به عنوان ویژگی تعریف کننده نظریه سیاسی سبز معرفی می‌کند که به معنی نفی جهان بینی انسان محور و پشتیبانی از جهان بینی‌ای مستقل برای اکوسیستم‌ها و موجودات زنده است. از سوی دیگر دابسن علاوه بر موارد مورد نظر اکرسلی ویژگی کلیدی دیگری را به عنوان محور دوم در عرصه سیاست سبز اضافه می‌کند که همانا «محدودیت‌های رشد» است بدین معنی که به اعتقاد او رشد اقتصادی فزاینده طی سده‌های گذشته علت ریشه‌ای بحران زیست محیطی فعلی است(برچیل و همکاران، ۱۳۹۳: ۳۴۰).

لکن حوزه محیط زیست‌گرایی تنها محدود به مباحث فنی نیست و دیگر عرصه‌ها را نیز درگیر مسائل خود کرده است که شاید یکی دیگر از مهمترین این عرصه‌ها اقتصاد سیاسی جدید است چرا که طی دهه‌های گذشته دولت‌ها و شرکت‌ها دغدغه‌های زیست محیطی را در رویه‌های مدیریتی خود وارد کرده‌اند و حتی این مساله رو به افزایش فزاینده است اگرچه این مساله به معنای بهبود یافتن مشکلات زیست محیطی نیست بلکه بر عکس اکثر مسائل مهم زیست محیطی همچون انتشار گازهای گلخانه‌ای، مصرف بی رویه آب، تخریب خاک و... همچنان لاینحل باقی مانده‌اند و حتی بر حجم آنها نیز افزوده شده است. از این‌رو مسائل زیست محیطی در گفتمان‌های اجتماعی جلوه بیشتری یافته‌اند (پین، ۱۳۹۳: ۹۱-۹۲) به طوری که جنبش‌های اجتماعی زیست محیطی سعی دارند تا به طور مستقیم یا غیر مستقیم بر تصمیمات دولت‌ها و شرکت‌ها تاثیر گذاشته و در اجرایی شدن تصمیمات منطبق با محیط زیست موثر باشند. از جمله جنبش‌های زیست محیطی می‌توان به جنبش‌های صلح سبز، دوستان زمین، و صندوق جهانی حیات وحش اشاره کرد که در پاسخ به تخریب زیست بوم و افزایش آلودگی‌های ناشی از توسعه صنعتی شکل گرفتند و به اشکال مقابله‌ای (فعالیت مستقیم و اعتراض) و غیر مقابله‌ای (لابی‌گری و دادخواهی) در حال انجام فعالیت‌های حفاظت از محیط زیست هستند.(مشیرزاده وهاشمی،۱۳۹۲: ۲۰۲-۲۰۶)

از جمله مسائل دیگری که در عرصه اقتصاد سیاسی جدید توجه تحلیل‌گران را به خود معطوف داشته تجارت و محیط زیست است که متاسفانه در دستور کار اجلاس زمین در ریو سال ۱۹۹۲ قرار نداشت و به آن توجه نشده بود. لذا با توجه به اختلافات تجاری مربوط به محیط زیست و ارتباط بین سازمان‌های تجاری همچون سازمان تجارت جهانی (W.T.O) و انجمن تجارت آزاد آمریکای شمالی (نفتا) پیوند بین تجارت/ محیط زیست/ توسعه مورد توجه قرار گرفت و اثرات زیست محیطی و اجتماعی زنجیره‌های تولید بین‌المللی، و توسعه کشاورزی و صنعتی صادرات محور و ... مورد بررسی قرار گرفتند. از این حیث پژوهش‌ها در زمینه تجارت، نوآوری، و محیط زیست مورد توجه قرار گرفته و افزایش یافت. بنابراین نحوه مواجهه شرکت‌ها با مسائل زیست محیطی و اجتماعی از مسیر سبز کردن تولید به واسطه افزایش موارد بازده انرژی و کاهش تولید ضایعات و گازهای گلخانه ای سمی و بازطراحی محصولات متمرکز شد و موضوعاتی مانند کارایی اکولوژیک، متابولیسم صنعتی، سبز کردن زنجیره‌های تولید، و سرمایه داری طبیعی در دستور کار محققان شرکت‌ها و دولت‌ها در این زمینه قرار گرفت(پین، ۱۳۹۳: ۹۳).

از همین‌رو بود که اجلاس‌های تغییرات آب و هوایی و اقلیمی مانند اجلاس ریو طی سال‌های آتی تکرار شد که در این زمینه می‌توان به اجلاس‌های کیوتو و کپنهاگ اشاره کرد اما اجلاس‌های مذکور نتایج چندان مهمی در پی نداشتند. از این حیث شاید می‌بایست به اجلاس مربوط به تغییرات آب و هوایی یعنی اجلاس پاریس تاکید کرد که بیست و یکمین اجلاس اعضا متعاهد و یازدهمین جلسه متعهدین اجلاس کیوتو بود و از ۳۰ نوامبر تا ۱۱ دسامبر در شهر پاریس فرانسه برگزار شد که هدف آن رسیدن به اجماعی جهانی در خصوص مقابله با تغییرات اقلیمی و محدود کردن این تغییرات بود که در پایان این اجلاس توافقنامه پاریس تصویب و منتشر شد و حاوی نکاتی برای مقابله با تغییرات اقلیمی و باز شدن گره اقدامات علیه تغییرات اقلیمی و سرمایه‌گذاری در خصوص اقتصاد کم کربن، مقاوم، انعطاف‌پذیر و پایدار توسط ۱۹۵ کشور بود. توافقنامه پاریس دارای یک چارچوب بسیار شفاف از اقدامات و حمایت‌ها و مشخص کردن شرایط برای کشورهای کمتر توسعه افته و جزایر کوچک بود (ساعی و همکاران، ۱۳۹۷: ۱۴۷-۱۴۸). اما شاید تاثیرگذارترین اجلاس‌ها در زمینه محدود کردن تغییرات اقلیمی و محافظت از محیط زیست را باید اجلاس ۲۰۲۱ گلاسکو دانست که ۳۱ اکتبر سال جاری در گلاسکو تشکیل شد و بیست و ششمین اجلاس در خصوص تغییرات آب و هوایی سازمان ملل با عنوان COP ۲۶ بود. موضوع اجلاس گلاسکو اجرای ملموس توافقنامه پاریس بود که بر اساس آن می‌بایست گرمایش زمین در حدود ۱/۵ درجه کاهش یابد در صورتی که مسیر گرمایشی زمین در مسیر ۲/۷ درجه ای قرار دارد که بسیار خطرناک است. اما اهمیت این اجلاس را باید در دو دلیل عمده جستجو کرد. دلیل اول این است که این اجلاس با تاخیری طولانی برگزار شد که دلیل آن پاندمی کرونا بود. دلیل دوم اینکه اجلاس گلاسکو اولین اجلاسی است که دستاوردها و اهداف مربوط به پیمان پاریس را مرور کرده و آن را به بحث و بررسی می‌گذارد و به بوته نقد می‌کشد. براین اساس اجلاس حاضر اهدافی چون حذف تدریجی استفاده از ذغال سنگ، توقف جنگل زدایی، استفاده بیشتر از خودروهای الکتریکی و همچنین سرمایه گذاری در انرژی‌های تجدیدپذیر است در این اجلاس کشورهای صنعتی متعهد شدند تا برای تسریع در کاهش تولید آلاینده‌ها به کشورهای در حال توسعه کمک کنند و از دولت‌های متبوع آنها خواسته شد تا یارانه سوخت‌های فسیلی را حذف کنند.

حال سوال اینجاست که جایگاه و نقش روابط عمومی در عرصه محیط زیست‌گرایی و حفظ محیط زیست چیست؟ در پاسخ به این سوال باید اذعان داشت که روابط عمومی نقش اصلی را در این عرصه بازی می‌کند چرا که روابط عمومی پل ارتباطی مابین مدیران دولتی و خصوصی و همچنین افکار عمومی و جنبش‌های زیست محیطی و حتی محققان این عرصه هستند. ماموریت روابط عمومی افزایش سطح مشارکت مردم است که این امر در گرو سازوکارهایی همچون توزیع عادلانه اطلاعات، روشن‌گری افکارعمومی، مردم مداری و احترام به حقوق انسان‌ها است که نمادهای توسعه علمی، فرهنگی، اقتصادی، اجتماعی یک جامعه می‌باشند.

از سوی دیگر روابط عمومی با مدد جستن از دیپلماسی رسانه‌ای می‌تواند نقش فعالی در حوزه حفظ محیط زیست داشته باشد به این معنی که روابط عمومی با استفاده از ابزار دیپلماسی رسانه‌ای می‌تواند با افکار عمومی جهان ارتباط برقرار کرده و جدیدترین مطالبات، اطلاعات، نوآوری‌ها و ظرفیت‌های جهانی برای حفظ محیط زیست و فناوری‌های جدید این عرصه را به دست آورد و به مدیران مربوط خود جهت برنامه‌ریزی در خصوص حفظ محیط زیست عرضه کند. از سوی دیگر روابط عمومی می‌تواند برنامه‌ها و روش‌های سبز دولت یا شرکت متبوع خود را به اطلاع افکار عمومی رسانده و در نتیجه از ظرفیت بسیار عظیم افکار عمومی در جهت دستیابی به اهداف سبز خود و اجرایی کردن آنها بهره جوید. بنابراین می‌توان دریافت که نقش اصلی در خصوص حفاظت از محیط زیست و محدود کردن تغیرات اقلیمی بر دوش روابط عمومی است که نقشی بسیار فعال بوده و مبتنی بر مشارکت دولت‌ها و شرکت‌ها با عرصه اجتماعی و افکار عمومی و همچنین توسعه فناوری‌های سبز از این رهگذر است.

*** کارشناس ارشد روابط عمومی**

منابع موجود است.

خبر

آغاز هجوم ملخ‌های صحرایی به کشور از اواخر اسفندماه

مدیرکل دفتر مبارزه با آفات عمومی و همگانی سازمان حفظ نباتات کشور با بیان اینکه با توجه به شرایط آب و هوایی، هجوم ملخ‌های صحرایی به کشور از اواخر اسفند و اوایل فروردین‌ماه آغاز می‌شود، گفت: امسال در سطح ۸۰ هزار هکتار از اراضی کشور با آفت ملخ‌های صحرایی مبارزه خواهد شد.

به گزارش ایرنا از وزارت جهاد کشاورزی، «سعید معین» افزود: به دلیل بارندگی‌های طبیعی در شبه جزیره عربستان و بارندگی‌های بالاتر از میانگین بلندمدت در مناطقی از این شبه جزیره مانند عمان و همچنین در جنوب ایران، شرایط برای رشد گیاهان و تغذیه این آفت فراهم است و انتظار می‌رود در موج نخست، ملخ‌های صحرایی به استان‌های هرمزگان، بخش‌هایی از بوشهر و مناطق ساحلی سیستان و بلوچستان هجوم آورند.

مدیرکل دفتر مبارزه با آفات عمومی و همگانی سازمان حفظ نباتات کشور اظهارداشت: در صورت چرخندگی هوا از سمت اقیانوس هند به سوی شبه جزیره عربستان و ورود بعدی ملخ‌های صحرایی به کشور، در فاز دوم، جنوب استان فارس، جنوب کرمان و بخش‌های عمقی‌تر استان سیستان و بلوچستان مورد هجوم این آفت قرار گیرند.

معین درباره اعتبارات مبارزه با ملخ صحرایی، اظهار داشت: از ۵۰ میلیارد تومان اعتباری که برای مبارزه با این آفت در مرداد ماه به تصویب رسید ۱۰ میلیارد تومان آن در اواخر شهریوراه به سازمان حفظ نباتات کشور اختصاص یافت و این مبلغ ۱۰ روز پیش بر اساس سطح پیش بینی مبارزه برای تهیه سم، سمپاش و سایر لوازم مورد نیاز میان استان‌ها توزیع شد.

وی اضافه کرد: ۴۰ میلیارد تومان باقی مانده از اعتبارات در نیمه دوم بهمن پرداخت و میان استان توزیع می‌شود.

مدیرکل دفتر مبارزه با آفات عمومی و همگانی سازمان حفظ نباتات کشور با بیان اینکه حدود ۳۳ درصد محصولات زراعی و باغی در استان‌های جنوبی کشور تولید می‌شود، گفت: اگر نتوانیم به موقع با ملخ صحرایی مبارزه کنیم و این آفت گسترش پیدا کند، حدود ۴۰ میلیون تن محصول کشاورزی در معرض خطر قرار می‌گیرد. وی اظهارداشت: برای مبارزه با ملخ صحرایی از ناوگان سمپاشی استفاده می‌شود و با سمپاش‌های ulv می‌توان روزانه در سطح ۵۰ هزار هکتار مبارزه کرد.

معین از استان‌های جنوبی کشور خواست از تمام امکانات و ظرفیت‌های خود از جمله فرمانداری‌ها، نیروهای نظامی، انتظامی و بسیج نیز برای مبارزه با ملخ صحرایی استفاده کنند.

به گزارش ایرنا، بررسی‌ها نشان می‌دهد که مسیر هجوم ملخ صحرایی از عربستان به ایران تغییر کرده زیرا پیش از این ملخ‌های صحرایی از یمن، عمان و «رب الخالی» عربستان وارد ایران می‌شدند؛ اما اکنون از شمال غرب عربستان از محلی به نام تبوک، ریاض و جده وارد ایران می‌شوند که استان‌های خوزستان، بوشهر و ایلام را تحت تاثیر قرار می‌دهد.